

PRZEDOSKONAŁY (1) *ai*

L sg m przedosk(o)nał(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Intens. od „doskonały” ‘bez grzechu, święty, prawy’:

Wyrażenie: »przedoskonały żywot«: Lecż podobno rzeczefz wnowym zakonie naydę to wŕzytko cżego ftáremu ku zupełności niedoŕtawáło. Naydziefz wprzedoŕkonálem żywocie Páná naŕzego wŕzytko SkarŻyw A5v.

ZCh